

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem
Mgr. Ondřejem Bartošem, ve věci

žalobce: **M. S.**, nar. X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. et Mgr. Martinem Langpaulem
sídlem Zárubova 506/4, 142 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č. j. KrÚ 58549/2023/ODSH/11,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Chrudim, odboru dopravy (správní orgán prvního stupně) ze dne 20. 7. 2022, č. j. CR 058163/2022 ODP/Kp. Rozhodnutím

správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), dále přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu a konečně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tyto přestupky byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 8 000 Kč, správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců a povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu se žalobce měl dopustit tím, že dne 24. 7. 2021 v době od 15:11 hodin do 15:16 hodin v obci Skuteč v úseku od křižovatky ulic Vítězslava Nováka, Nádražní a Obchvatová, do ulice Obchvatová ke garážím, dále zpět do ulice Obchvatová, ulice nádražní a dále vpravo ulicí Vilibalda Svobody k polní cestě a po polní cestě řídil motocykl značky Suzuki, VIN X, kterému byla přidělena registrační značka X, bez umístěné tabulky registrační značky.
3. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu se žalobce měl dopustit tím, že v téže době v obci Skuteč, v úseku od garáží u ulice Obchvatová, dále ulicí Nádražní a dále vpravo ulicí Vilibalda Svobody k polní cestě a po polní cestě, při řízení uvedeného motocyklu, na opakující signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo, nebo na pokyn „Stůj“, dávaný ze služebního vozidla Policie ČR, opakovaně nezastavil motocykl.
4. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se žalobce měl dopustit tím, že v téže době v obci Skuteč, v úseku od garáží u ulice Obchvatová, dále ulicí Nádražní a dále vpravo ulicí Vilibalda Svobody, k polní cestě a po polní cestě, při řízení uvedeného motocyklu neměl na hlavě nasazenou a řádně připevněnou přilbu schváleného typu.
5. Napadeným rozhodnutím žalovaný zrušil výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v části týkající se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu a řízení v tomto rozsahu zastavil. Ve zbytku výrok o vině potvrdil. Výrok o správním trestu změnil žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že uložil pouze správní trest pokuty ve výši 3 500 Kč. Výrok o povinnosti k náhradě nákladů správního řízení žalovaný také potvrdil.

II. Obsah žaloby

6. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Napadené rozhodnutí označil předně za zmatečné vinou nesrozumitelného výroku o vině. Tato nesrozumitelnost měla být způsobena slůvkem „dále“, uvozujícím část výroku týkající se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu.
7. Žalobce vytýkal správním orgánům nesprávně zjištěný skutkový stav. V řízení nebylo dle žalobce prokázáno, že pokyn k zastavení „Stůj“ byl ze strany policistů žalobci vůbec dáván, kdy a jakým zákonným způsobem. Přesný popis pokynu k zastavení ve smyslu ust. § 79 odst. 2 zákona o silničním provozu chybí i ve výroku o vině, když je zde toliko uvedeno, že (žalobce) „na opakující signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo, nebo na pokyn „Stůj“, dávaného ze služebního vozidla Policie ČR, opakovaně nezastavil“, aniž by

daný signál či pokyn byl správním orgánem specifikován. Žalobce v této souvislosti poukázal na to, že zákonné oprávnění k zastavování vozidel a postup směřující k zastavení vozidla jsou jasně stanoveny v § 79 zákona o silničním provozu, přičemž podle § 79 odst. 1 písm. a) ve spojení s odst. 2 platí, že *vozidlo se zastavuje dáváním znamení k zastavení vozidla. Osoby uvedené v odstavci 1 (policista ve stejnokroji) dávají znamení k zastavení vozidla vztyčenou paží nebo zastavovacím terčem a za snížené viditelnosti červeným světlem, kterým pohybují v horním půlkruhu. Z jedoucího vozidla dávají toto znamení kýváním paže nahoru a dolů nebo vysunutým zastavovacím terčem. Policista, vojenský policista, celník nebo strážník obecní policie může z jedoucího vozidla zastavovat vozidla i rozsvícením nápisu „STOP“ podle zvláštního právního předpisu ze směru jízdy zastavovaného vozidla, a to zepředu i zezadu.* Podle § 79 odst. 3 zákona o silničním provozu se pokyn k zastavení *musí dávat včas a zřetelně.* K tomu v případě žalobce nedošlo, neboť (jak žalobce namítal v řízení před správním orgánem prvního stupně i v podaném odvolání, a jak je vidět z videozáznamu z palubní kamery policejního vozu), policejní vůz neměl zapnutá výstražná světla, minimálně do času 15:12:28 hod, kdy výstražná světla (majáky) zapíná až při najíždění na pozemní komunikaci z cesty od garáží na ul. Obchvatovou (zjistitelné z odrazů od čelního skla), kdy ovšem v tuto dobu byl žalobce na svém motocyklu již vzdálen natolik, že by ani nemohl případné rozsvícení nápisu »STOP« registrovat.

8. Minimálně do okamžiku, kdy policejní vůz prokazatelně zapnul výstražná světla (majáky) v čase 15:12:28 hod., nelze hovořit o ujíždění a pronásledování žalobce, ani nelze hovořit o právní povinnosti žalobce zastavit vozidlo. Nelze proto souhlasit s uváděnou dobou spáchání přestupku, jak je uvedena ve výroku rozhodnutí („v době od 15:11 hodin do 15:16 hodin“), ani místem spáchání přestupku „v úseku od garáží u ul. Obchvatová“, když v této době a prostoru cesty u garáží neměl policejní vůz zapnutá ani výstražná světla (majáky), a zákonitě tak nemohl mít zapnutý ani nápis »STOP«.
9. V řízení nebylo prokázáno, že by policejní vůz měl zapnutý právě nápis »STOP« k dávání zákonného pokynu k zastavení. Zapnutí výstražných světel (majáků) ještě automaticky neznamená i zapnutí nápisu »STOP«, kdy tato výstražná světla (majáky), případně doplněná o zapnuté zvláštní zvukové výstražné znamení (sirénu), jsou toliko nástrojem uplatnění práva přednostní jízdy ve smyslu § 41 zákona o silničním provozu. Správním orgán v přestupkovém řízení nepřistoupil ani k výsledku zasahujících policistů jako svědků, kdy jejich výslech byl již v řízení před správním orgánem prvního stupně žalobcem navržen k důkazu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Odmítl předně námitku nesrozumitelnosti výroku, neboť výroková část je jasná, přesná a určitá. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jehož relevantní část citoval.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud projednal věc v jednání, konaném dne 21. 2. 2024. Žalovaný se z jednání písemně omluvil a souhlasil s projednáním věci v nepřítomnosti. Žalobce byl jednání osobně přítomen a prostřednictvím svého právního zástupce setrval na podané žalobě,

jejíž obsah rekapituloval. Krajský soud sdělil podstatný obsah písemného vyjádření žalovaného.

12. Krajský soud provedl důkazy výsledky svědků – hlídkujících policistů.
13. **Svědék P. Ž.** vypověděl, že v rámci hlídkové služby ve Skutči s kolegou narazili na motocykl bez registračních značek, jehož řidič neměl helmu, a proto se rozhodli motocykl zastavit. Výzvu k zastavení však řidič nerespektoval a následně začal ujíždět, projížděl ulicemi a dojel až k letišti, kde nezvládl řízení a při snaze vyjet na val hangáru z motocyklu spadl. Zmínil, že řidiči dávali světelná výstražná znamení a pokyn »POLICIE – STOP« a rovněž výzvu prostřednictvím megafonu, aby zastavil.
14. K dotazu soudu svědek uvedl, že ve služebním vozidle je panel, jímž se ovládá výstražný systém, jehož prostřednictvím se hlasové výzvy přenášejí do megafonu, který je umístěný na střeše vozidla u výstražných světel. K dotazu soudu svědek uvedl, že neví, na jakou vzdálenost jsou hlasové výzvy slyšitelné. Nevzpomněl si, zda u konkrétního služebního vozidla lze světelná výstražná znamení a pokyn »POLICIE – STOP« zapnout zvlášť, nebo současně. Dále uvedl, že takto je možné zobrazovat až 32 nápisů. Kromě »POLICIE – STOP« ještě totéž v jiných jazycích, pokyny »NÁSLEDUJ MĚ«, »DODRŽ BEZPEČNOU VZDÁLENOST«, »SNIŽ RYCHLOST« a další. Žalobci byl signalizován nápis »POLICIE – STOP«.
15. K dotazu zástupce žalobce svědek uvedl, že v rámci hlídky řídil služební vozidlo on sám. Nevzpomněl si, kdo ze dvou policistů obsluhoval zařízení výstražných světel – zda on sám prostřednictvím tlačítek na volantu, nebo jeho kolega. Zapnout nápis »POLICIE – STOP«, aniž by byla zapnuta výstražná světla, není možné. Nepamatoval si, kolik opakujících signálů bylo žalobci dáno. Co se týká donucovacích prostředků, tak při zákroku vůči žalobci použili hmaty, chvaty a pouta, nikoliv donucovací prostředek za použití vozidla.
16. K návrhu zástupce žalobce soud svědkovi přehrál záznam z kamery služebního vozidla. Dále na výzvu soudu svědek za pomoci internetového portálu www.mapy.cz popsal a ukázal, v jakých místech pronásledování motocyklu probíhalo. Policisté si všimli, jak směrem od ulice Nádražní přijel motocykl a pokračoval po ulici Obchvatová, následně se za ním vydali. Z ulice Obchvatová motocykl sjel ke garážím, kde se otočil a vydal se po ulici Nádražní směrem k nádraží, následně odbočil do ulice Vilibalda Svobody a dojel až k hangáru u letiště. K zapnutí výstražného zařízení dle svědka došlo při výjezdu od garáží. Svědek si nepamatoval, kdy byla motocyklistovi dána výzva přes megafon.
17. **Svědék P. G.** vypověděl, že si během hlídky s kolegou všimli, jak po obchvatu ve Skutči projížděl motocyklista bez helmy. Vydali se za ním, když jel směrem od nádraží, motocyklista následně zajel ke garážím, načež policisté zapnuli výstražná světla a signalizaci, aby motocyklista zastavil. Ten však ujížděl, a to až na pole do obilí. Signalizovat výstražnými světly a nápisem »POLICIE – STOP« směrem k žalobci začali u příjezdu ke garážím. Poté, co žalobce začal ujíždět, policisté výstražná znamení nevypnuli, naopak začali signalizovat vůči žalobci ještě zvukově. Když ho pronásledovali na poli, prostřednictvím megafonu k němu promlouvali „jménem zákona, stůjte, nebo budou použity donucovací prostředky“. Neví, jestli jejich pokyny byly přenášeny ven, neboť to bylo přehlušeno zvukovou výstrahou. Nevzpomněl si ani, kdo signalizační zařízení obsluhoval. Do megafonu mluvil on sám a služební automobil řídil jeho kolega.

18. K dotazu zástupce žalobce vysvětlil, že zařízení se obsluhuje pomocí tlačítek tónů a tlačítek pro výstrahu k zastavení, která se zapíná zvlášť. Pokyn »POLICIE – STOP« nelze zapnout bez světelné signalizace, ale lze jej zapnout bez zvukové výstrahy. Svědek nevěděl, zda lze zapnout světelná znamení bez signalizace »POLICIE – STOP«.
19. K návrhu zástupce žalobce soud svědkovi přehrál záznam ze služebního vozidla. Svědek jej komentoval tak, že motocyklista se snažil vyjet kopec, na kterém zavrával. Svědek následně žalobce zajistil a jeho kolega mu přiložil služební pouta. Již si nevzpomněl, zda se při zapnutí výstražných světel automaticky zapnou i světla za čelním sklem. Z donucovacích prostředků byly vůči žalobci použity hmaty, chvaty a pouta.
20. Na návrh zástupce žalobce byl svědek konfrontován se svědeckou výpovědí jeho kolegy Ž. ohledně doby zapnutí výstražných světel. Soud přehrál svědkovi záznam výpovědi svědka Ž., který vypověděl, že zapnutí výstražného zařízení dle svědka došlo při výjezdu od garáží. K následnému dotazu zástupce žalobce, zda si je jistý, že výstražná světla s pokynem »POLICIE – STOP« byla zapnutá, už když přijeli ke garážím, nebo zda to bylo až v okamžiku, kdy vyjížděli od garáží na obchvat, svědek G. odpověděl, že si není jistý, ale má za to, že výstražná světla byla zapnuta již při příjezdu ke garážím.
21. Závěrem žalobce setrval na návrhu, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Soud zopakoval písemný návrh nepřítomného žalovaného na zamítnutí žaloby.
22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně posuzoval soud jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 22/2017-37; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 254/2015-27; ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 101/2016-62). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
23. Žaloba není důvodná.
24. Krajský soud neshledal důvodnou námitku žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost výroku. Správní orgán prvního stupně shledal žalobce vinným ze tří přestupků (jízda na motocyklu bez registrační značky, nezastavení motocyklu na výzvu policisty, jízda bez nasazené a připevněné přilby). Za to mu uložil správní trest pokuty ve výši 8 000 Kč, správní trest zákazu činnosti a povinnost nahradit náklady správního řízení. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že výrokovou část v rozsahu přestupku jízdy na motocyklu bez registrační značky zrušil a řízení v tomto rozsahu zastavil, v rozsahu přestupku nezastavení motocyklu na výzvu policisty odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V rozsahu přestupku jízdy bez nasazené a připevněné přilby nebylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napadeno odvoláním. Dále žalovaný změnil výrok o správním trestu.
25. Podle krajského soudu nelze mít jakékoli rozumné pochybnosti o smyslu výroku rozhodnutí žalovaného, který je srozumitelný, vnitřně bezrozporný, navazující na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a nevzbuzuje jakékoli nejasnosti. Tyto pochybnosti rozhodně není s to založit formalistický poukaz žalobce na slůvko „dále“, jímž zůstala uvozena příslušná část výroku, jíž žalovaný ponechal nezměněnu.

26. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s. byl krajský soud povinen zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Krajský soud zjistil, že správní orgány takto nepostupovaly, bylo tedy na něm, aby na základě žalobních tvrzení a navrhovaných důkazů pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranil (§ 77 odst. 2 s. ř. s.), což učinil doplněním dokazování (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71).
27. Těžiště žalobních námitek přitom spočívalo právě v žalobcem tvrzeném nedostatečném prokázání skutkového stavu, zejména otázky, zda, kdy a jakým způsobem dávali hlídkující policisté žalobci výzvu k zastavení vozidla.
28. Krajský soud k tomu provedl důkazy výsledky svědků – hlídkujících policistů. Z jejich výpovědí soud zjistil, že žalobci byla signalizována výzva k zastavení prostřednictvím signalizačního zařízení služebního policejního vozidla formou rozsvícení nápisu »POLICIE – STOP«. Tuto skutečnost svědkové nezávisle na sobě potvrdili, soud o ní nemá jakékoli pochybnosti a považuje ji za spolehlivě prokázanou. Krajský soud neshledal, že by vyslechnutí svědci-policisté byli jakýmkoli způsobem motivováni, ať již negativně či pozitivně, aby jejich svědectví vedlo k určitému výsledku řízení; policisty proto soud považuje za nestranné svědky (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63).
29. Výpovědi svědků se lišily v tom, v jakém okamžiku začala být žalobci výzva signalizována. To je pochopitelné mimo jiné s ohledem na dobu, jaká od popisovaného skutkového děje uplynula. Krajský soud však tento přesný okamžik – ve shodě se správními orgány – nepovažuje za podstatný pro posouzení viny žalobce. Nutno připomenout, že ani čas spáchání, ani místo spáchání nejsou v projednávaném případě obligatorními znaky skutkové podstaty přestupku. Popis času a místa spáchání zde slouží – ne méně, ne více – k zajištění dodržení totožnosti skutku, tedy k tomu, aby žalobci vytýkané jednání bylo spolehlivě popsáno tak, aby nebylo možné je zaměnit s jiným. V dané věci nemohly vyvstat jakékoli pochybnosti o tom, o jakém skutku se vede řízení a jakým skutkem žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku, jímž byl uznán vinným. I kdyby došlo na základě provedení dokazování ke korekci časových či místních údajů, nemohlo by to mít na závěr o vině žalobce žádný vliv, a krajský soud neshledává, že by to mělo mít významnější vliv na výrok o správním trestu. Pokud se výpovědi svědků lišily v místních a časových údajích ohledně toho, kdy započali se signalizováním výzvy žalobci k zastavení, bylo by možné uvažovat o tom, že by za prokázaný měl být vzat časový a místní rozsah páčání přestupku spíše menší, než větší (v duchu zásady *in dubio pro reo*). I kdyby však soud toto shledal jako vadu napadeného rozhodnutí, nemohlo by se jednat o vadu, která by měla vliv na jeho zákonnost, neboť na závěru o vině žalobce by to nemohlo ničeho změnit a patrně by to ničeho nezměnilo ani na výroku trestu.
30. Platí, že policista je oprávněn zastavovat vozidla. Policista může z jedoucího vozidla zastavovat vozidla i rozsvícením nápisu »STOP« podle zvláštního právního předpisu ze směru jízdy zastavovaného vozidla, a to zepředu i zezadu (§ 79 odst. 1 písm. a), odst. 2 zákona o silničním provozu).

31. Platí, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 až 10 zákona o silničním provozu a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 zákona o silničním provozu (§ 4 písm. b) zákona o silničním provozu). Dále platí, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace (§ 4 písm. c) zákona o silničním provozu).
32. Platí, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) nebo c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo, nebo na pokyn k zastavení vozidla daný osobou k tomu oprávněnou při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o silničním provozu).
33. Žalobce tak svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o silničním provozu.
34. Správním orgánům přísluší vytknout pouze to, že samy důkaz výsledkem hlídkujících policistů neprovedly (ač tak správní orgány ve správních řízeních často činí). Na základě doplněného dokazování již podle názoru krajského soudu další pochybnosti o skutkovém stavu v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku nepřetrvávají. Ve světle doplněných důkazů pak napadené rozhodnutí obstálo jako zákonné.

V. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by musel přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, která svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, je nepřijatelná a Nejvyšší správní soud ji odmítne (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 21. února 2024

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
soudce